

Práce se zabývá způsoby vzdělávání dětí se sluchovým postižením. Jejím cílem je zjistit jak se rozhodují rodiče při volbě jazykového kódu pro své neslyšící děti. Uvádí rozdělení sluchových vad a také představuje různé diagnostické metody vyšetření sluchu u novorozenců. Dívá se do historie a poukazuje na mezníky v dějinách, které výrazně ovlivnily vzdělávání neslyšících. Dále popisuje zásadní rozdíly v komunikaci slyšících s neslyšící komunitou. Také zdůrazňuje, jak různé jsou reakce slyšících a neslyšících rodičů na narození dítěte se sluchovým postižením. Ukazuje, že vlastní zkušenost neslyšících rodičů pro výchovu neslyšících dětí je velice cenná. Také se zmiňuje o kochleárních implantátech, uvádí jejich pozitiva a negativa a také různé postoje slyšících a neslyšících k této sluchové neuroprotéze. Empirická část práce pomocí výzkumných rozhovorů zjišťuje, jakými způsoby se rodiče rozhodují o jazykovém kódu pro své dítě, jaká jsou úskalí tohoto rozhodování a čím jsou rodiče nejvíce ovlivňováni.